

תת"ע 850/03/17 - מדינת ישראל נגד אגסי חנן - בהעדר, הנאשמים

בית משפט השלום לתעבורה בבאר שבע

תתע"א 850-03-17 מדינת ישראל נ' אגסי
בפני כבוד הסגן נשיאה אלון אופיר

בעניין: מדינת ישראל - המאשימה
ע"י ב"כ עו"ד בוקובזה ליאור

נגד
אגסי חנן - בהעדר - הנאשמים

הכרעת דין

כנגד הנאשם הוגש כתב אישום בו יוחסה לו עבירה בניגוד לתקנה 47(ד) בתקנות התעבורה, תשכ"א-1961.

בהתאם לעובדות כתב האישום, נהג הנאשם ביום 19.2.17 רכב מסוג מונית עת יצא לעקיפה של רכב אחר אשר נסע לפניו זאת כאשר הדרך שמולו לא הייתה פנויה וכתוצאה מכך נגרם סיכון לרכב אחר.

יום למחרת האירוע, שלח הנאשם באמצעות הדואר מכתב לבית המשפט במסגרתו הודה בביצוע העבירה (בכתב) תוך ששלח טיעון לעונש בכתב אגב הסבר כי במהלך העקיפה "פרט לרכב לבן שהגיע מלמטה במרחק של כ-500 מטר פונה לשוליים לעצירה, אני השלמתי בבטחה את העקיפה ולא סיכנתי אף רכב".

הנאשם הסביר בטיעונו לעונש בכתב כי הוא בן 71, נהג מונית, ומבקש לשקול את מידת העונש.

למרות פנייה זו בכתב לבית המשפט, ולפי עדות הנאשם בפני, לאחר ששוחח עם תובעת ממנה הבין כי ענישתו אמורה לכלול רכיב של פסילה בפועל, החליט לחזור בו מפנייתו בכתב, וטרם הורשע על בסיס מכתבו, הגיע לבית המשפט ביום 5.6.17 וכך השיב לאישום:

"ביום האירוע חזרתי לאילת אחרי שהורדתי את בתי בבסיס צבאי. במהלך הדרך לא הייתה כל תנועה בנתיב שמולי, שעת צהריים.

אני יצאתי לעקיפה של משאית קטנה שנסעה לפניי במהירות של כ- 60 קמ"ש.

לקראת סיום העקיפה וכאשר המרחק ביני לבינו היה כ- 200 מטר, הופיע בנתיב ממול רכב לבן, שירד ללא קשר אלי לחניה בשול הדרך. אני סיימתי את העקיפה והמשכתי לנסוע רגיל מבלי שגרמתי לכל סכנה לאיש.

אני חשתי ברגע זה כאבים וצורך להתפנות לכן ירדתי מהכביש שמאלה לאזור בו היה צלע הר ושביל, ובעודי עסוק בעשיית צרכים, לפני התחלת פעולה זו, הופיע לפתע שוטר שבדיעבד הבנתי כי היה ברכב הלבן ונתן לי את הדוח. אני לא ביצעתי כל עבירה. "

תיק זה נקבע להוכחות בפני ליום 17.9.17 ומול הנאשם התייצב למתן עדות השוטר אשר תיעד את מהלך האירוע: ע.ת. 1 רס"ב יגאל הילל.

במהלך עדותו הגיש השוטר את נסיבות האירוע כפי שתועדו על ידו בכתב במסמך ת/1.

במסמך זה מתאר השוטר את האירוע באופן בו נוהג הוא לבדו בניידת סמויה לבנה מכיוון צומת הערבה לעיר דימונה. בדרך, מתאר השוטר כיצד הוא רואה מונית עוקפת משאית בנתיב שלו מולו, וכתוצאה מכך נאלץ הוא לרדת לשול הדרך ולבלום. השוטר מתאר כיצד הנאשם עובר אותו, וכיצד הוא מבצע פניית פרסה אחריו אגב שמירת קשר עין רציף עמו.

בקילומטר 110, מתאר השוטר את הנאשם כמי שנכנס בפראות שמאלה לכיוון השטח ונעצר. השוטר עוצר אחרי הנאשם ומתאר את הנאשם כמי שיוצא במהירות מרכבו עם נייר בידו תוך שהוא מסביר כי עליו לעשות צרכיו.

תגובת הנאשם כפי שתועדה על ידי השוטר הייתה:

"פנית לעמוד בצד לא התקרבותי אליך התחלתי בעקיפה ראיתי אותך מרחוק"

כתמיכה לעדותו הכתובה של ע.ת. 1 בת/1, צייר העד את האירוע בסקיצה אשר התקבלה וסומנה ת/2.

מנתוני הסקיצה עולה כי המדובר בכביש עם נתיב אחד לכל כיוון, ובמהלך עקיפה של הנאשם רכב אחר שלפניו, נאלץ נהג הניידת הסמויה לרדת מהכביש כתוצאה מקרבת הרכב המגיע מולו במהלך העקיפה.

במהלך חקירתו הנגדית, חזר ע.ת. 1 באופן ברור וחד על גרסתו לפיה האירוע התרחש **בקטע דרך בו יש נתיב נסיעה אחד לכל כיוון** וכי בכיוון הנסיעה של הנאשם היה קו מקוקו. (כפי שצויר בת/2)

ניסיון הנאשם לטעון כי הרכב הלבן (בדיעבד הניידת) "ירד" לשול הדרך ועצר ללא כל קשר לעקיפה שביצע, נענה בתשובה חד משמעית של העד ע.ת. 1 לפיה הוא ראה את תחילת העקיפה, את יציאת הנאשם לעקיפה. לטענתו הנאשם הפתיע אותו בשל המרחק הקצר ביניהם מה שאילץ אותו לרדת לשול הדרך. עוד הוסיף העד כי שמר על קשר עין רציף עם הנאשם ואף ראה את "פריקתו", לדבריו, של הנאשם מרכבו.

"עשית את זה כאילו ברכת ממני, סליחה שאני אומר את זה" העיד ע.ת. 1 בעמוד 4 שורה 19.

ניסיון הנאשם להציג לעד ע.ת 1 סרטון ממקום האירוע לכאורה, נתקל בתשובה חד משמעית של העד לפיה **המקום המצולם אינו מקום ביצוע העקיפה**. לטענת העד מקום העקיפה הינו מקום בו לכל רכב נתיב נסיעה אחד בלבד.

(בית המשפט אישר לנאשם את הגשת הסרטון באחור הגם שלא היה בידיו סרט מוכן להגשה במהלך הדיון עצמו - סרטון ערוך עם קריינות וכתוביות אכן הוגש מטעם הנאשם באחור. הסרטון סומן על ידי כמסמך נ/1)

אדגיש כבר בשלב זה כי חקירתו הנגדית של ע.ת 1 לא הניבה כל סתירה מהותית בין עדותו בבית המשפט ובין המסמכים שכתב (ת/1 ו- ת/2).

עדותו של ע.ת 1 נותרה עדות יציבה, ברורה, ואמינה המתארת מהלך נהיגה הכולל עבירה מלאה בניגוד לתקנה 47(ד) בתקנות התעבורה.

את עדותו פתח הנאשם בגרסה חדשה אשר הושמעה לראשונה:

לא במכתב הודאה מיום 20.2.17 ולא בתשובתו לאישום בישיבת ההקראה, טען הנאשם כי המדובר בכביש עם שלושה נתיבים. לראשונה עת החל להעיד, טען הנאשם כי הלכה למעשה בכיוון נסיעתו שני נתיבים כאשר עקיפתו את המשאית הקטנה הייתה בנתיב שלו האמצעי.

כתמיכה לטענה זו הציג הנאשם סרטון (אותו שלל כאמור לעיל העד ע.ת 1 כמקום בו בוצעה העקיפה).

בנוסף, ובניגוד למרחק של 500 מטר בינו לבין הרכב שהגיע ממול, כפי שטען הנאשם במסמך מיום 20.2.17, טען בבית המשפט כי המרחק היה 200 עד 300 מטר בינו לבין הרכב הלבן, תוך שהוא מסרב להגדיר את הרכב הלבן כרכב שהגיע "ממול".

כאשר נשאל הנאשם על ידי התובע מדוע שלח לבית המשפט הודאה בכתב, וכאשר התבקש לקרוא את הודאתו שלו בבית המשפט, השיב:

"...בשיחה עם התובעת כאשר הבנתי לאחר שהיא התקשרה אלי כי מדובר בפסילה בפועל, אז הבנתי שצריך להופיע פעם ראשונה בבית המשפט ולכן הגעתי. אני עדיין חושב שלא עברתי עבירה"

כלומר, המניע של הנאשם לחזור בו מהודאתו, זאת לפי עדותו, הוא הבנתו את רף העונש הצפוי.

מדברי הנאשם עולה כי לו ענישתו לא הייתה כוללת רכיב של פסילה, הייתה נשאר הודאתו בתוקף ללא שינוי.

בהמשך חקירתו הנגדית ולאחר שבכתב הסכים כי הרכב הלבן היה במרחק 500 מטר ממנו עת יצא לעקיפה ולאחר שבמהלך עדותו טען למרחק של 200-300 מטר ממנו, טען לפתע הנאשם:

"מה זה קרייטי? מבחינתי זה לנסוע במהירות סבירה לבצע עקיפה של משאית שנסעה לאט, מולי לא היה אף אחד, העקיפה הייתה בטוחה".

לפתע, משתנה הגרסה לפיה מולו לא היה אף אחד.

הנאשם הסביר כי כאשר אמר "מולי" התכוון כי היחידי שהיה "למטה".

לדבריו היו במקום שלושה נתיבים "הוא היה בנתיב שלו עקפתי בנתיב האמצעי וחזרתי לנתיב שלי. יש כאן בעיה של סמנטיקה בעניין הזה"

הנאשם טען לבעיה של סמנטיקה ולא למהות, אלא שגרסתו רחוקה מבעיות סמנטיקה:

הלכה למעשה מתארים השוטר והנאשם את אותו אירוע ממש של עקיפת משאית.

אין כל ספק כי השוטר ראה לנגד עיניו את האירוע, וגם הנאשם על שלל גרסאותיו מתאר כיצד הוא רואה את הרכב הלבן בו נהג השוטר במהלך האירוע.

טענת הנאשם לפי העקיפה בוצעה במקום אותו תיעד בסרטון 1/נ אינה עולה בקנה אחד עם הסקיצה שציר השוטר, ועם עדותו של השוטר לפיה במקום נתיב אחד לכל כיוון.

הנאשם לא צילם את אבן הקילומטר במקום בו נערך הסרטון כדי להוכיח כי המדובר באותו הקילומטר אותו ציין השוטר בדוח.

גרסתו הראשונית של הנאשם לפיה המדובר בעקיפה בטוחה כאשר ירדת השוטר לשול הדרך אינה קשורה כלל לעקיפה, הוחלפה במהלך המשפט לגרסה על נתיב כפול במהלך נסיעתו כאשר לא היה כל רכב ממול ולמעשה השוטר לא הופרע כלל כתוצאה מהעקיפה שבוצעה בנתיב אמצעי במקום.

אני קובע כי המדובר בגרסה כבושה, חדשה, ללא כל אחיזה במציאות (שכן השוטר פסל את מקום הצילום כמקום ביצוע העקיפה לאחר שהנאשם הציג לו הסרטון מהטלפון הנייד שברשותו), וכגרסה מאוחרת, לא מבוססת בכל דרך, אין אני מקבל אותה כתיאור עובדתי נכון לאירוע.

מעבר לכך, החלטת הנאשם להיכנס לשטח עפר מיד לאחר ביצוע העקיפה וביצוע הפרסה אחריו על ידי הרכב ה"לבן" (הניידת הסמויה) מייצרת יותר מחשש כי הנאשם ניסה למלט עצמו מהכביש מהר ככל הניתן.

יתכן שהנאשם רצה לעשות צרכיו, אך סמיכות האירוע למצב בו טוען השוטר כי ראה אותו מבצע לנגד עיניו עקיפה מסוכנת, יחד עם תיאור השוטר את הנאשם "יורד בפראות" לשטח, מחזקים מאד את התרשמות השוטר לפיה ניסה הנאשם לברוח ממנו.

הודאתו הראשונית של הנאשם בביצוע העבירה אגב שליחת ההודאה לבית המשפט, שינוי גרסאותיו והתנהגותו ה"ברחנית" מיד לאחר האירוע מחלישים בעיני מאד את גרסתו במיוחד כאשר מולה ניצבת עדות אמינה, חד משמעית וללא כל סתירות של השוטר אשר תעד את האירוע ללא כל היכרות קודמת עם הנאשם.

המדובר בקטע דרך אגב נסיעה שגרתית של השוטר, אין המדובר בצומת או מקום בו עמד השוטר והמתין לביצוע אכיפה. המדובר בתגובה ספונטאנית ומהירה של השוטר לעבירה שראה מתבצעת כלפיו ולנגד עיניו.

אני קובע כי תיאור השוטר הוא התיאור הנכון והמדויק של האירוע.

אני קובע כי המדינה הוכיחה כי הנאשם ביצע עבירה בניגוד לתקנה 47 (ד) בתקנות התעבורה וזאת ברמת הוכחה של מעבר לכל ספק סביר, הגם שהזהרתי עצמי כי המדובר בעדות יחידה מול עדות הנאשם.

אני מרשיע את הנאשם בביצוע העבירה שיוחסה לו.

ניתנה היום, י"ג תשרי תשע"ח, 03 אוקטובר 2017, במעמד התביעה (הנאשם לא התייצב לדיון)